

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 63 (2479). ВІВТОРОК, 23 ТРАВНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

КНИГИ ЖИТТЄВОЇ МУДРОСТІ

19 травня відбулися збори активу обласної та Кіровоградської міської партійних організацій. Було обговорено питання «Про завдання обласної партійної організації по дальшому посиленню ідейно-політичного та патріотичного виховання трудящих, удосконалення стилю партійної, радянської і господарської роботи у світлі книг товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля» та «Відродження». З доповіддю виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак.

Мала земля — цей кам'янистий клепак суші, протяжністю по фронту всього шість кілометрів, став у гірші роки війни Великою землею, на якій радянські люди показали всьому світу зразки мужності і героїзму, приклади відданості справі партії, справі Великого Жовтня. Учасник тих подій, Л. І. Брежнєв, щоденників на війні не вів. І тим більше захоплюється його спогадами, його хвилюючою розмовою з читачем про діяльність партійних організацій по мобілізації мас на розв'язання найважливіших, найвідповідальніших завдань.

Згадаймо, по 1250 кілограмів смертоносного металу припадало в ті незабутні дні на кожного захисника Малої землі. Здавалося б, вижити, набіть вціліти за таких умов неможливо. А ми перемогли! «І коли врахувати, — пише Леонід Ілліч, — що бойовий дух військ завжди визнавався найважливішим фактором стійкості військ, то саме політпрацівники було довірено найгострішу зброя в роки війни. Душі і серця воїнів загартовували, без чого ні танки, ні гармати, ні літаки перемоги нам би не принесли».

Отже, «Мала земля», як і «Відродження», — це не просто спогади. Кожному комсомольському працівникові слід почитати на прикладах уважного ставлення до людей, умінь формувати в юнаків і дівчат ідейну переконаність, патріотизм, волю до перемоги. Ні, не наказувати, а повсякденно роз'яснювати і переконувати. «Причому і цю роботу треба вести з розумом і тактом». До того ж, в будь-яку хвилину треба вміти особистим прикладом показати, що слова твої не розходяться з ділом.

З великою теплотою пише Леонід Ілліч про радянських жінок. Їх подвиги в бою і в праці зобов'язують усіх ставитися до них з великою повагою, піклуватися про полегшення праці жінок на виробництві і в домашньому господарстві.

Загинули рани наві'язаної нам війни. Не мисли великої перемоги ми здобули і у відбудові народного господарства, у будівництві розвинутого соціалізму. З року в рік зростають масштаби будівництва і складність проблем, які сьогоднішній завтра належить розв'язувати молодому поколінню Країни Рад. Нам треба вчитися комунізму, вчитися наполегливо і повсякденно, саморитично ставитися до своїх успіхів. Бо коли не виконують довірених завдань, скажімо, підприємства Олександрії, Знам'янки, Долішнього, Новоархангельського, Петрівського, Устинівського районів (відзначалося на зборах), то великі промахи в роботі допускають і комітети комсомольських організацій згаданих адрес. Як свідчить аналіз стану справ на місцях, тут, як і в багатьох інших комсомольських організаціях, не домоглися належного рівня експертної роботи — не дійшли до можного — тому велика плінність молодих кадрів, часті випадки порушення трудової дисципліни. Нерідко відстають виробничий і окремий колективи топчуться на місці тільки тому, що не ознайомлені з передовими методами праці, не відчують підтримки переможців змагання.

Ми живемо і працюємо за новою Конституцією СРСР і новою Конституцією Турботою про постійне поліпшення умов життя кожної радянської людини. Особлива турбота — про підростаюче покоління. Тому кожен день, ровеснику, будь на ділі вдячний своїм батькам, молодість яких пройшла в горнілі війни. Будь гідним їх подвигу, будь готовий до нього!

Нинішнього року 337 випускників середніх шкіл Знам'янського району одержать атестати про середню освіту. Частина з них продовжуватиме навчання в технікумах, вузах, професійно-технічних училищах, інші поповнять ряди робітничого класу, чимало юнаків і дівчат підуть працювати на ферми і в тракторні бригади.

Про свої плани на майбутнє й говорили вони позавчора на зльоті, що відбувся в Богданівській середній школі імені В. І. Леніна. Вирішили стати механізаторами Сергій Довженко з місцевої школи, Надія Прозоровська із Суботцівської, Володимир Долядний з Мошоринської, Микола Репенко з Іванківської, Валентина Тупало з Днішівської десятирічки вирішила стати майстром доїння, Віталій Ситник, випускник Володимирівської десятирічки, буде тонарем на цукрозаводі.

Досвідом перших років роботи поділилися з десятикласниками випускники минулих років — наладчик Сабліно-Знам'янського

ВИСОКИХ ЗЛЕТІВ, ОРЯТА!

цукрозаводу Микола Юхно, інструктор по спорту колгоспу «Дружба» Сергій Саділов, швачка раппобутнообінату Людмила Велика, тракторист колгоспу «Маяк» Олексій Мохна, шеф-кухар наф «Дорожне» із села Трещини Олена Лисиця.

Учасників зльоту привітав перший секретар міськомуні партії В. А. Іелєв. Багатьом кращим учням і молодим виробничникам вручили грамоти міськомуні партії і райвиконкому та міського комітету ЛКСМ України.

Зліт закінчили усіх випускників району по закінченні школи йти працювати в рідні колгоспи.

На знімках: уперено почуває себе за кермом трактора десятикласник Мошоринської десятирічки Володимир ДОГЛЯДНИЙ (фото агор); щаслива юність у вчорашніх і сьогоднішніх випускників М. ЮХНА, В. КОВАЧ, О. МОХИЙ, Г. МИТЮН, В. СИТНИКА, М. РЕПЕНКА, С. ДОВЖЕНКА.

Фото І. КУРЗУНА.

Технічна творчість молодих

КОМПЛІМЕНТИ КІРОВОГРАДЦЯМ

«Науково-технічна творчість молоді-78» — так називається велика експозиція, відкрита нещодавно в Москві, на ВДНГ СРСР. Присвячена вона XVIII з'їздові ВЛКСМ і 60-річчю Ленінського комсомолу. Понад 10 тисяч експонатів — результат творчого пошуку школярів, учнів профтехучилищ, студентів, молодих учених і виробничників. У виставці беруть участь також представники спільнот молоді Болгарії, Угорщини, В'єтнаму, НДР, Монголії, Польщі, Румунії,

Чехословаччини. Відвідувачі можуть ознайомитися з формами і методами активізації технічної творчості молоді, з діяльністю громадських конструкторських бюро, груп економічного аналізу і наукової організації праці. Експонати розповідають про шефство комсомолу над впровадженням нової техніки.

Експозиція Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування викликала інтерес москвичів і гостей столиці. Студенти і викладачі ву-

зу заслужили похвалу. Особливо людно біля пристрою, з допомогою якого знаходять бурякові корені, що злишилися після збирання в ґрунті. Автор цієї ідеї — вчені Г. Р. Носов і Л. Г. Саканю. Місяці напруженої роботи, безліч варіантів, творчі шукання... Все це в минулому, а нині відвідувачі виставки відзначають оригінальний родючий принцип роботи пристрою, акуратний зовнішній вигляд, простоту і надійність в експлуатації. Його застосування значно зменшує втрати коренів.

Після закінчення вистави кращі експонати буде представлено до нагород ЦК ВЛКСМ і ВДНГ СРСР.

А. ЛЕГКИЙ.

М. Москва.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕЛЕТАЙП

КОМСОМОЛЬЦІ і молодь Ульянівського району ще на початку нинішнього, ювілейного року поставили собі за мету не рахуватися ні з часом, ні з зусиллями, щоб виростити високий урожай усіх сільськогосподарських культур. І тут величезну роль відіграв не тільки часове проведення всіх агрозаходів, а й передусім висока якість роботи.

Райком комсомолу встановив приз імені першого комсомольця Ульянівщини Пантелія Рибичко, котрий вручатимуть переможцям соціалістичного змагання на сівбі, догляді за посівами, на жнивях і збиранні пізніх культур.

Нещодавно спеціально створена комісія підбила підсумки першого етапу змагання. Всі поля, на яких сіяли комсомольці, оглянули. І дійшли висновку, що найбільш вдало стартував у нинішньому хліборобському році механізатор колгоспу «Україна» Василь Коновчук. На 75 гектарах він посіяв

НА ПРИЗ ІМЕНІ ПЕРШОГО КОМСОМОЛЬЦЯ

кукурудзу, на 70 — соняшник і на 80 — ранні зернові. Якість сівби відмінна. Дотримано пропорційності, рівномірної глибини загорання насіння, норми висісу тощо.

Добрими майстрами хліборобської справи зарекомендували себе молоді трактористи Віктор Коваль з колгоспу імені Калініна, Володимир Здиричун із колгоспу імені Горького та Володимир Суліма з господарства імені Фрунзе.

Тепер комсомольці району готуються до наступного туру змагання — жнив.

В. КРАВЦОВ, інструктор Ульянівського райкому комсомолу.

На фермах — молоді господарі

ВЕДЕ — ФАЇНА ЧЕРЕДНИК

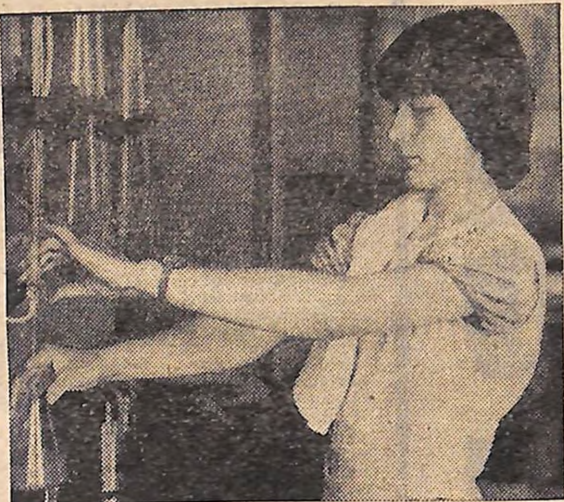
її, бо ж другий результат — його має Валентина Тищенко — лише близько 1350 кілограмів.

В. ЛИТВИНОВ, інструктор Добро-величківського райкому комсомолу.

Ще школяркою Тоня Андрущенко вперше завітала в центральну лабораторію Побузького нікелевого заводу. На екскурсію. Сьогодні ж дівчина по праву вважає себе господинею цього царства нобі та пробірок. За короткий час Тоня здобула розряд, стала справжнім спеціалістом.

Фото Г. КОРОТКИХ.

Комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів-ремонтників киснево-компресорної станції одна з кращих на Побузькому нікелевому заводі. Особливо добре працювала вона у квітні, присвятивши трудові успіхи XVIII з'їзду ВЛКСМ. За підсумками цього місяця бригада посіла в соціалістичному змаганні перше місце.

Бригадир Віталій Максимович Ковальчук може пишатися своїми хлопцями. Немає такого завдання, що його не виконали б молоді ремонтники.

Нещодавно член бригади комсомолец Микла Мельничук склав іспит на п'ятий розряд, а Анатолій Дисюк готується до цього, відвідує школу робітничої молоді. Тож зростає бригада, не вдовольняючись сьогоднішнім.

На фото (зліва направо): Микола МЕЛЬНИЧУК, В. М. КОВАЛЬЧУК, Леонід СОЛОВЕЙ, Микола ВЕЛИТ і Анатолій ДИСКУК.

Фото Г. КОРОТКИХ.

Вивчаємо матеріали з'їзду

МИ — СПАДКОЄМЦІ ГЕРОЇВ

Ось уже місяць віддаляє нас від того дня, коли завершив свою роботу XVIII з'їзд ВЛКСМ. Ця знаменна подія в історії комсомолу ввійшла незабутніми сторінками в моє життя. Запади в душу слова промови Л. І. Брежнєва про те, що треба «працювати не просто дисципліновано і старанно, а працювати на совість, уміло, результативно, працювати красиво, щоб і інші тебе поважали за твою працю, і сам би ти себе поважав».

Ці слова окриляють на трудові ударні будні. Хочеться працювати з творчим піднесенням, хочеться, щоб труд приносив справжню насолоду кожному членові нашої комсомольської бригади.

Сьогодні на нашому трудовому календарі квітень травень... 1979-го. За чотири місяці нинішнього року ми зекономили 25,5

тонни металопрокату. Це — наш скромний вклад у всеосяжну комсомольську копилку.

Тепер, після з'їзду, комсомолія взялася за свої буденні справи. Ми продовжуємо працювати, вчитися комунізму. Вся наша бригада вчилася в гуртку «Політика КПРС — марксизм-ленінізм у дії». І саме в навчанні, у вихованні трудового гарту нам дуже стала в пригоді книга Л. І. Брежнєва «Відродження». Це схвильована розповідь про те, як під керівництвом Комуністичної партії його величність робітничий клас піднімав з руїн, залишених війною, велетень і красень нашої індустрії завод «Запоріжжесталь». Подвиг робітників можна було порівняти з подвигом тих, хто зі зброєю в руках відстоював рідну землю в дні війни.

У цьому подвигу активну участь брала й молодь.

Пригадайте рядки з третього розділу книги, де говориться про роботу дівчат-комсомолок: «...до брів закутані хустками, обсіпані цементним пилом, чи то в спеку, чи то в холод, вони не втрачали бадьорості ніколи... Це була бригада Ані Лошкарєвої, занесена в Книгу пошани республіки».

А скільки їх, таких Лошкарєвих, сьогодні трудяться у нас у цеху, на заводі, в нашому місті, області, на полях і фермах! Ми пишаємось тим, що ми — спадкоємці героїв, які відроджували «Запоріжжесталь»!

Виховне значення книги Л. І. Брежнєва «Відродження» для нашої молоді бажко переоцінити.

Л. АРТЕМЕНКО, розкріпник металу ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», делегат XVIII з'їзду комсомолу.

Є МІСЦЕ ДЛЯ ПОДВИГУ

Був звичайний весняний день. Теплі промінці сонця виграли землю. Радіючи весні, дівчата, мов ті птахи, галасливо гралася на подвір'ї.

Раптом вулицю села пронизав жажливий жіночий крик:

— Допоможіть, дитина в колодязі упала!

Збіглося багато дорослих. Міркували, як зарадити горю матері. Допомога потрібна була якнайшвидше.

Адже глибина колодязя — чотирнадцять метрів.

І тут усі побачили, як водій автомобіля місцевого колгоспу «Дружба» миттю кинувся на допомогу маленькій Каті.

Завдяки рішучості і сміливості комсомольця Володимира Приходька дівчинку було врятовано.

У селі Деревці Володимира знали як передового виробничника, активного комсомольця. Тепер односельчани поважають юнака, якого виховала школа, батьки, комсомол, і як сміливу й рішучу людину.

М. ЛИТВИНЕНКО.

сміт Павлиш Онуфріївського району.

ВИХОВУЄМО ЖОРСТОКІСТЬ?

Недавно, в дні канікул, у нас стався прикрий випадок: з вини дорослих у душах багатьох дітей поселилися смуток, страх.

Не знаю, звідки взявся такий закон, що в нашому селищі двічі на рік стріляють собак. Не на звалищах, не в степу, а на вулицях.

Я розумію, що собаки можуть принести велике зло. Все ж, по-моєму, ще більше зло принесла та ситуація, яка склалася у нас цими днями. Всі діти були тоді на вулиці: видався чудовий день. Раптом вийшли мисливці з дозволом селищної Ради стріляти собак.

Почувши постріли і крик собак, більшість дітей кинулась рятувати своїх чотириногих друзів. Мені привели загального улюбленця селищної дівчини. Діти метушилися під дробом, ховаючи собак, і тільки завдяки щасливому випадку ніхто не потерпів фізично. Та скільки було сліз, горя, нерозуміння того,

чому вбивають тварин... Я досі плачу, проте й мені тяжко було сидіти в кімнаті.

Частину дітей, переважно хлопчаків перших-четвертих класів, мисливці взяли собі нагоничами. Було вбито 22 собаки. У багатьох із них залишилися цуценята, над якими плакала дівчина.

Я розумію, що бродячих собак потрібно знижувати. До речі, їх у нашому селищі, по суті, й немає. Вбили тварин, у яких є господарі, котрі того дня не прив'язали їх на цеп або не зачинили у квартирі.

Великої шкоди завдало таке знищення собак вихованню дітей. Хто в цьому винен, я не знаю, але подібне не повинне повторюватися. Ми весь час пишемо і говоримо про доброту, а самі, виходить, виховуємо жорстокість.

Г. МАЯК.

Селище Молодіжне Долинського району.

У день народження Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна учні Червоноградської восьмичірної школи Гайворонського району запросили своїх батьків у шкільний музей бойової і трудової слави. Юні красенці рапортували ветеранам колгоспу, колишнім фронтовикам про свою участь в обласній експедиції молоді «Пошук — 60 комсомольських літ».

Фото В. ЗЕМНОРІА.

БАХТА МИРУ

Гонка озброєнь суперечить інтересам усіх народів. Про це свідчить той фант, що вніс сотні мільйонів людей поставили свої підписи під новим Стокгольмським зверненням про припинення гонки озброєнь, про роззброєння.

Комсомольська організація нашого заводу виступила з ініціативою — провести трудову вахту миру. Почин наш підтримали партійне бюро, місцевий профспілки, всі співробітники. Зароблені на вахті гроші ми внесли до фонду миру СРСР.

Ми пропонуємо всім медичним працівникам підтримати нас. Адже нам особливо відомо, нащо потрібен мир: ми лікуємо дітей, котрим необхідні здоров'я, щастя. А здоров'я і щастя без миру неможливі.

Т. ШЕВЧЕНКО, секретар комітету комсомолу дитячої обласної лікарні.

НАСЛІДУВАТИ ХОЧУ

У нашому невеликому місті є такий завод — сучасного молочно-цукрового підприємства свідчить своє доброякісне продукцією, кваліфікованими робітниками, особливо молодими. Ще б пак! Адже їх очолює Т. Чорна, навіалер ордена Трудової Слави, комсомолка. Мені хочеться бути схожою на цих молодих людей, зокрема на О. Нравченко, яка зобов'язалася закінчити третій рік десятирічної виконати до річниці прийняття нової Конституції СРСР.

Іхній колектив — переможець обласного змагання за збільшення випуску продукції народного споживання, його нагородили перехідним червоним вимпелом обласного та облпрофради.

І. КОНДРАТЕНКО, учениця 8 класу середньої школи № 3 м. Малої Виски.

«ВИКОНРОБИ НЕ ВИННІ?»

Про незадовільне шефство Кіровського райкому комсомолу над будівництвом пускового об'єкта цього року — Кіровоградського добувального комбінату розповідалось у рейдовому матеріалі під заголовком «Виконроби не винні!» («Молодий комунар» за 4 березня).

Як повідомив перший секретар райкому О. Морозов, критику визнано справедливою. Вжито заходів, спрямованих на підвищення ефективності

комсомольського шефства над важливою будовою. Так, тепер на будівельному майданчику працюють комсомольсько-молодіжні бригади А. Бабича, В. Омеляненка, М. Гайдая та ін. Райком розробив спеціальне положення про соціалістичне змагання серед молодіжних колективів, зайнятих на цьому об'єкті. Щомісяця і щокварталу визначають переможців, нагороджують їх перехідним вимпелом і грамо-

тами. У бригадах проводять комсомольські збори, на які запрошують керівників тресту «Кіровоградважмашбуд». Перед будівельниками часто виступають учасники художньої самодіяльності педінституту, КІСМУ. Відбулася зустріч з молодими кіровоградськими поетами. Нещодавно перед комсомольцями і молоддю виступив делегат XXIII з'їзду ЛКСМ України перший секретар міськкому комсомолу Я. Бондар. Юнаки і дівчата району беруть участь у комсомольських суботниках на будівництві комбінату.

приемну історію з одним лікарняним листком, про незадовільну організацію наставництва в цеху № 2 Кіровоградського заводу друкарських машинок.

Голова цеховою профспілки М. М. Твердоступ повідомив редакцію, що після виступу газети усунуто багато недоліків. Зокрема, відрегульовано на мінімальне зусилля рух решіток. Лікарняні листки віднині оформляють безпосередньо в цеху. Протягом одного тижня було проведено хронометраж робочого ча-

„ПРЕСТИЖ“

су тих, хто не виконує змінних норм. Тут же ліквідували причини простоя, завдяки чому значно підвищилась продуктивність праці.

Щодо наставництва, то комсомольська організація взяла це питання під свій контроль. Сьогодні всі новачки мають наставників. Комсомольці цеху перевірили стан справ з лікарняними листками.

На закінчення Т. Твердоступ повідомив, що трудівники цеху продовжують працювати над усуненням недоліків. До цього їх зобов'язує перше місце в соціалістичному змаганні, яке в Кіровоградському районі колективові заводу друкарських машинок присуджено за підсумками першого кварталу.

КОМСОМОЛЬСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОВИННІ ДОБИТИСЯ, ЩОБ КОЖНА МОЛОДА ЛЮДИНА БУЛА ЗНАЧКІВЦЕМ ГПО. ЩОДНЯ ЗАЙМАЛАСЯ ФІЗИЧНОЮ ЗАРЯДКОЮ, ЗАГАРТУВАННЯМ СВОГО ОРГАНІЗМУ, ВИХОВУВАЛА В СОБІ ВИСОКІ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВІ ЯКОСТІ, МУЖНІСТЬ І ВИТРИВАЛИСТЬ.

(З резолюції XVIII з'їзду ВЛКСМ).

ЯКУ мету ставить перед собою інструктор по спорту чи тренер, що взявся за виховання спортсмена? Передусім — щоб той подарував собі перемогу — став чемпіоном, рекордсменом. Дехто вважає, що добиватися цієї мети можна за всяку ціну, аби лиш перемога. Інакше думає, скажімо, вчитель фізкультури Павліської середньої школи Онурфізського району І. Малолітко: «Перемоги треба чесно. Мені дуже незручно, коли деякі мої колеги під час змагань атакують суддів і намагаються довести, що показники їхніх спортсменів вищі від зазначених у протоколах. А якщо самі звітують про результати своїх вихованців, то часто козирять рекордними цифрами, мовляв, знай наших! Додавляючи очки своїм вихованцям, вони чомусь забувають, що через певний час після напружених тренувань можна досягти результату, якого чекаєш. Буває й таке: старшокласники виконали всі нормативи ГПО, крім плавання. Го навіть ж рапортувати, що справу доведено до кінця, що є пісочні новоспечені значківці? У відповідь чуєш досить дивне: «Та все одно ніде плавати — нема басейну, а план треба виконувати...» Після цього сімнадцятирічний юнак робить висновок: якщо вчителі дозволено робити такий крок, то чому б і мені не знайти десь щілину для легкого проходження?»

На торішніх обласних змаганнях з багатоборства ГПО олександрійці взяли та й «добавили» очок своїм стрільцям, проколовши мішені олівцем. І тоді юні спортсмени торжествували:

— Ось як треба вболівати за команду!

Судді розцінили це як аморальний вчинок. А олександрійці дивувалися: «Що ж тут такого? Просто вирішили перевірити силність арбітрів...» Але ж олександрійці ми осуджуємо так само, як і всякий аморальний вчинок.

ЯК дивиться на своїх вихованців тренер легкоатлетів В. К. Іванець (спортклуб «Зірка»), на що звертає увагу, вибираючи лінію навчально-тренувального процесу? Його цікавлять і антропометричні дані спортсмена, і його фізичні дані, в одному комплексі — тактично-технічна й волевольова підготовка. Не байдуже йому, як поводить себе юний легкоатлет на вулиці, в сім'ї, який його духовний світ. Йому боляче, коли про спортсмена кажуть: «Він нічого не знає, нічим не цікавиться, крім бігання».

— Ні, бігун чи стрибун повинен передусім мислити, — зауважує тренер. — Мати силу — це ще не все.

Так думає про моральне виховання спортсмена й тренер сільських борців-самбістів Б. Б. Покришкін. Але ж чому тоді його виховання чемпіона області Костянтина Дворницького не позаякають у середній школі № 5 міста Кіровограда? Значківцями ГПО пишануться, а члена збірної юнацької команди області осуджують. Бо Костянтин погано вчиться. Вчителі може нагубити, стати в позу знаменитого і зверхню сказати:

— Що мені цей десятик, що мені фізика? Ось стану майстром — і буде слава. Я вже сьогодні у збірній республіки... І йому байдуже, що підводить клас, школу, вчителів. Коли він може підвести й збірну. Бо егоїзм — поганий супутник.

Тепер, звісно, важко перевиоувати хлопця, хоч і є для цього всі можливості. А якби раніше, якби ще тоді, коли Костянтин робив перші кроки до сходження, товариші заперечили і теж стали в позу:

«Двієчників на турнір не беремо! Та й у секції такі не потрібні. От виправиш двійку...», якби комсорт збірної, якби комсомольська організація школи принципово поставились до особистої справи Костянтина Дворницького, нині не доводилося б про це говорити.

Безперечно, спорт допомагає в навчанні, у праці. А тут раптом протилежне. І це тому, що молодий спортсмен жив одним — тільки б медаль на турнірі. А як жити далі? Що після школи? Стати інженером чи тренером — над цим Костянтин Дворницький не замислювався. Він спортсмен — і крапка. Професійний спортсмен. Але ж такого в радянському спорті не існує. Борзов був олімпійським чемпіоном і вчився в аспірантурі, Карпов виступав на чемпіонатах світу і писав курсові студентські роботи. Так і Туришова, так і Корбут. Так і чемпіон колгоспу імені Леніна Світловського району з багатоборства ГПО

руть інший приціл — тільки рекорд. Тим часом, якщо той чи інший юнак недисциплінований у школі, технікумі чи на робочому місці, то й тут, на стадіоні, у спортзалі, він здатний на зраду товаришів по команді.

Так, наприклад, одного разу сталося з важкоатлетом Кімом К. Він був чемпіоном району. Йому все було дозволе-

ЗОЛОТА МЕДАЛЬ ЗА ЧЕСНУ ГРУ

- Перемога за всяку ціну?
- Спорт і труд поруч ідуть
- А якщо чемпіон двієчник?
- Вибір у спорті, вибір у житті

Микола Туренко — кращий слюсар і кращий спортсмен... Майстер спорту із Світловського Григорій Манойлов, кистрий свого часу був призером республіки з марафонського бігу, тільки під час тренувань долав за рік 6700 кілометрів. Важка, чесна праця! І коли він вибирав собі учня, щоб передати йому естафету своєї слави, поцікавився у Великій Андрусівці:

— А як учиться в школі Леонід Міркун?

Бо тренер думав насамперед про виховання людини, яка тільки на окремих проміжках свого життя буде в ролі чемпіона. Він думав про людину, яка поважає інших і любить працю, людину доброзичливу і красиву.

Вибір був правильним — Міркун не підвів ні свого наставника, ні школу, ні батьків. Тепер цього спортсмена, котрий став уже кандидатом у майстри спорту, поважають не тільки за те, що стрімко йде до Олімпу, а й за товариськість, взаємовиручку, за ерудицію.

Вчитель Солгутаївської середньої школи Гайворонського району О. Я. Морондель пишається тим, що його сьомий клас став чемпіоном області на «Стартах надій». І ще більше радіє, що всі вони, ці хлопчики і дівчатка, на грудях у яких емблема юного олімпійця, вчаться на «4» і «5». Він бачив, як вони йшли на рекорд. Але завжди цікавився ще й іншим: «А як зоологія, як фізика? Що ти читаш?» Приємно вчителів, що його учні обладнують самі для себе спортивний майданчик, не чекаючи, поки все буде готовеньке. Хороші риси характеру прищепили їм їхні вчителі. Тому тут кращий спортсмен — фізорг, піонерський активіст. І з таких будуть чемпіони з високими моральними якостями. Люди красиві й сильні.

І все ж окремі тренери бе-

но — і не ходити на тренування, і пиячити. І одного разу несподіване — він вийшов на поміст у зовсім іншій ваговій категорії. Був легшим на два кілограми. Тоді він «збільшив» вагу глекчиком молока — і програв своїм суперникам. Програла й команда.

АБО інший моральний фактор. Часом фізкультурні працівники йдуть на поступку перед совістю — замість того, щоб у своїх колективах фізкультури вирощувати здібних футболістів чи інших спортсменів, удаються до хибної традиції — запрошують гравців з інших клубів, обіцяють їм золоті гори. І ось 19-річний юнак, «начинений» споживацтвом, ставить вимогу:

— Мені квартиру, мені автомашину — без черги.

— Та ви ж ще не маєте сім'ї.

— Все одно давайте. Інакше — подамся в інше місто. Там мене чекають.

І тоді пляма лягає на всіх футболістів того чи іншого клубу: «Такі всі вони з ніг до голови — гамселять той м'яч, аби урвати добрий кусень». Безпідставно нарікати на всіх. Бо хтось один дав підставу для подібної думки. І ось нездорові розмови.

Та й окремі місцеві спортсмени, взявши тільки першу висоту, вже починають псувати всім нерви: «Мені умови створіть, інакше — піду геть з цієї секції».

Такий махне рукою на колектив, який його підняв, дав путівку у великий спорт. Хай, мовляв, вони, початківці, тренуються хоч і в підвалі, а мені давай олімпійські бази — бо я ж чемпіон. А що його медаль тому чи іншому товариству вже обійшлося в сонні й тисячі карбованців — йому байдуже.

Тож і доводиться тепер підкреслювати, що простір для дій комсомольських і фізкультурних активістів саме тут — у напрямі морального виховання

спортсменів. Тим часом працівники Знаменського міського комсомолу, наприклад, рідко бувають навіть на фізичних спортивних поєдинках. Прийти на стадіон у день стартів, вручити кубок чи грамоту — мало. Контакт повинен бути безперервним. І тоді, коли спортсмен готується до відповідальних стартів у спортивній секції, і тоді, коли йде набір до спортивної школи...

УМІЛО організовані спортивні змагання теж мають неабияке виховне значення. Якщо підбити підсумки спартакіади, зафіксувати досягнення спортсменів і вручити диплом чи кубок на стадіоні, де безлюдні трибуни, — це вже промахунок. Якщо ж перед собою уболівальників пройдуть маршем чемпіони і рекордсмени, якщо вони почують напутнє слово ветерана, якщо приз вручатиме прославлена людина — таке запам'ятається назавжди.

Спитаєте учнів тієї ж Солгутаївської середньої школи, які змагання у них найбільш популярні. Вони скажуть: «Старти надій» і малі олімпійські ігри». Чого вартий момент, коли спортсмени дзють клятву перед ветеранами війни і пра-

ліст матчу, — це не той, хто забив найбільше голів. Це той, хто допоміг своїй команді здобути перемогу. Це той, кого поважає суперник.

Ні, голова спорткомітету не сумнівався в силах посланців області. О. П. Березан хотів узнати сповна позицію юніорів. Щоб не було самовпевненості. Щоб була реальна оцінка сил і можливостей. Щоб усе було чесно.

Того дня його бентежив негідний вчинок фізкультурних активістів, які зареєстрували в баскетбольну команду підставних гравців для участі в республіканських змаганнях. І він вважав: ця пляма лягає на честь не тільки одного спортклубу, а й усієї обласної спортивної організації. Тому й зауважив своєму заступникові: «Треба повести розмову про моральне обличчя тренерів і спортсменів — на найвищому рівні. Бо тут у нас неабиякі упущення. І ось результат...»

Отак би й у кожному колективі, в кожному спортивному клубі, спортивному товаристві. І щоб подібний захід був не після того, як доводиться констатувати погану поведінку спортсмена. Виховна робота з кожним початківцем, з кожним членом збірної, з кожним чемпіоном має тривати протягом усього навчально-тренувального процесу. І тоді не доведеться із сумом згадувати, що після змагань представник сільської команди, приміром, пішов зі своїми спортсменами в чайну «обмивати» кубок, а ті, що програли, втихомирюють нерви теж таким чином.

Тут принагідно закинути докір деяким керівникам колгоспів, які наказують команді, що їде на турнір у сусіднє село: «Виграсте — буде премія. Програсте — не дам більше транспорту, спортивної форми не купуватимемо».

Хіба ж голозне у премії? Голова колгоспу імені Шорса Ульянівського району Л. М. Чудновський їде на змагання зі своїми багатоборцями сам. Іде з футболістами. Він — перший уболівальник. Бо він і тут у них — наставник і порадиш. Було так, що хлопці програвали. І він їх заспокоював, пояснюючи, що програти теж треба вміти, тільки красиво.

Спортсмени відчувають моральну підтримку голови колгоспу, за якою буде й матеріальна. І вірять у свою перемогу завтра, завжди пам'ятаючи слова Чудновського:

«Став ти, юний друже, чемпіоном. І ти вже за приклад інших. Не тільки в тому, що кращий штангіст чи стрибун. Ти стоїш перед своїми ровесниками, перед молодшими товаришами на повний зріст. Який ти? Яке твоє моральне обличчя, який твій духовний світ? Так, перед тобою небивака відповідальність — вести за собою інших. Тому навчись бути красивим у всьому. Інакше твоє ім'я не займе належної чесної графі в списку лідерів».

Цікаво міркує про своє місце в житті й чемпіон області з багатоборства ГПО Володимир Ковязин:

«Кращі молоді виробничники Світловського заводу чистих металів дали слово: «Станемо значківцями і спортсменами-розрядниками!» І комсомольці дотримують його. А якщо у спорті ти лідер, а в цеху зовсім непомітний? Ні, такого не може бути. Ти зобов'язаний і в праці взяти висоту, бо маєш сили, бо у тебе є воля до перемоги. Тобі дозволено стати на правому фланзі спортінних шерегів. Тож і всюди в житті ти не маєш права робити крок назад. Бо ти — боець...»

Так висловлюється звичайний трудівник заводу, котрий бачить свого сучасника в усіх вимірах, у світі радянського способу життя.

Ось де вибір і вибір для кожного юного спортсмена.

М. ШЕВЧУК.

ПОШУК — 60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛІТ

Д. Ключенко

КОМСОМОЛЕЦЬ
З АДЖАМКИ

УРІВКИ З ДОКУМЕНТАЛЬНОЇ РОЗПОВІДІ

Зголоднілі люди з такою жадібністю стали їсти, що опам'яталися лише тоді, коли помітили як із-за будинку поспішають поліцаї. Тільки тепер хлопці побачили поруч будинку телефонну лінію і догадалися, як про їхню появу довідалась поліція.

Чинити опір було безглуздо, а про втечу й думати було нічого.

Поліцаї пригнали полонених до поліцейської дільниці якогось невеликого містечка. В кабінеті начальника вчинили допит, побили. Особливо дісталось найвищому, Миколі Андріяшевському, якого, очевидно, вважали за старшого групи.

Вночі приїхала німецька вантажна автомашинка з есесівцями і забрала арештантів. Хлопці подумали, що тепер їх повезуть на розстріл, але й цього разу їх привезли до табору для військовополонених. Він був ще суворішого режиму, ніж попередній.

Операція призначалась на першу годину ночі. Патріоти звечора вирушили в дорогу. Поруч Карло йшли Микола Андріяшевський та Анатолій Будкін. У визначений час потиснули один одному руки й групами розійшлися в різні кінці.

Лишили заслін для прикриття операції з обох кінців центрального шляху і потім кам'яними будинками із затіненого боку стали добиратися до майдану. Майже одночасно зняли всіх вартів, відбили прикладами замки. Навантажились боєприпасами і підпелили підкладені під склади шнурки...

Після цього італійці ще більш проїнялися почуттям дружби і поваги до наших хлопців.

Наступне завдання командира бригади було таке: вночі викрасти і доставити в загін гітлерівського «язика». Микола Андріяшевський попросив доручити виконати їй йому, Анатолію Будкіну і Таракуну Халову. Командир погодився.

З попереднього завдання бійці знали місцезнаходження ворожого гарнізону. На скопці містечка помітили двох фашистів, що охороняли центральний в'їзд. Вони повільно крокували асфальтом, через якийсь час сходились і знову розходились у різні кінці.

Патріоти зачекали, поки вартів знову розійшлися. Швидко обеззброїли одного з них, зв'язали і привели в табір.

Потім нова операція патріотів — напад на німецький гарнізон. Та, як виявилось, розвідка дала не зовсім точні дані про кількість і озброєння ворога. Гітлерівці встигли зайняти оборону на підступах до населеного пункту. Патріоти змушені були відступити. Знали наказ командира про те, що в разі відступу ні в якому разі не можна відходити в гори, не видаючи місцезнаходження своєї стоянки. Тому петляли по балках і доликах. Особливо лікувались гарібальдійці про радянських людей. Щоб не втратити їх в сутінках, Карло наказав молодому італійцеві Леоні забрати росіян і відійти з ними в найбільш безпечне місце.

Леоні провів наших людей якоюсь глухою стежиною, кілометрів за двадцять від місця бою. Там він зустрісся з італійськими патріотами і передав їм наказ: переховати і вберегти росіян.

(Закінчення в наступному номері).

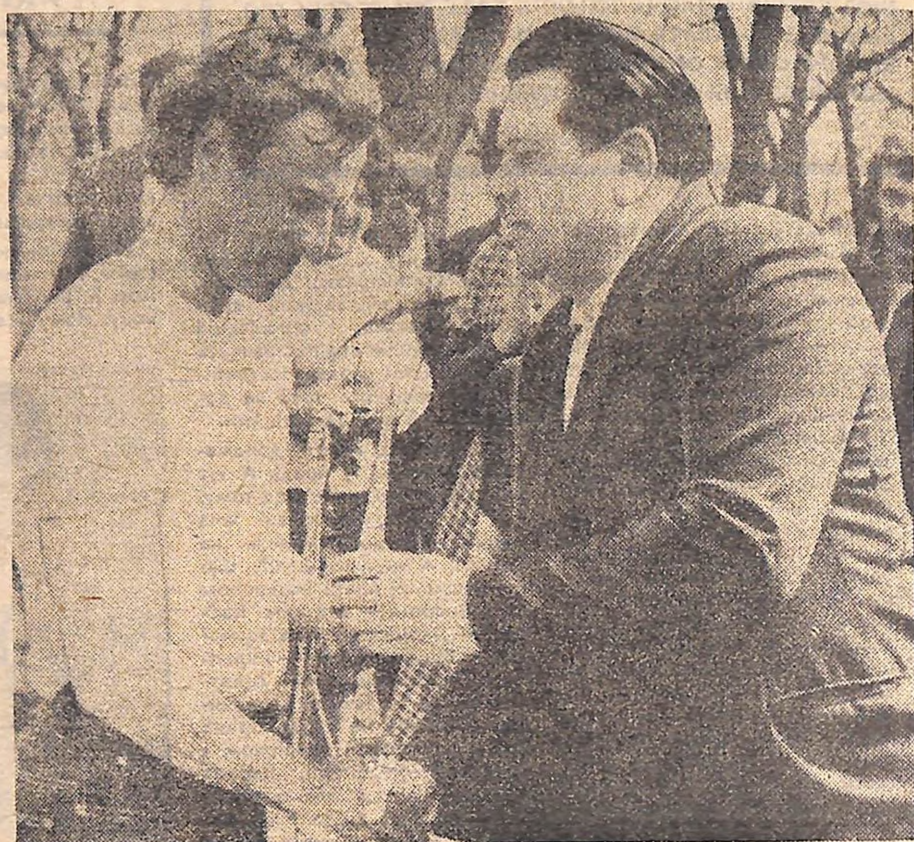
СЕРЕД ІТАЛІЙСЬКИХ
ПАТРІОТІВ

Підійшли до партизанської бази. Вітків зустріли патруль. А вже за кілька хвилин усі розбіглися почули слова «русские солдаты» і незвичний гамір. Італійські партизани кинулись до наших людей. Обіймали, тиснули руки, пропонували цигарки, щось збуджено вигукували. Можна було зрозуміти слова: «русские», «комуністи», «товариши».

Після кількох місячного ув'язнення, голоду, знущань і поневірянь, неведених утєх хлопці наче вдарено народилися. Їм хотілося якомога швидше вступити в боротьбу проти фашизму.

Запам'ятався Миколі Андріяшевському перша бойова операція спільно з італійськими патріотами. Розвідка повідомила, що за п'ятнадцять кілометрів у невеликому містечку гітлерівці тримають свій гарнізон. У центрі майдану в складських приміщеннях знаходиться велика кількість зброї та боєприпасів. Відібраним для операції патріотам наказували: склади висадити в повітря.

Продовження. Поч. див. «Молодий комунар» за 11, 13, 20 травня ц. р.

ДО ГАРТУ,
ДО КРАСИ

спортсменів. Він — учасник усіх змагань, які проводить районна рада товариства «Колос», має спортивні розряди з шести видів спорту.

Старті — без пауз. І перед складанням нормативів комплексу ГПО, і після того як юнаки і дівчата вже стали значківцями. Бо Григорій знає: високий фізичний гарт здобувається тільки тоді, коли займаєшся фізкультурою і спортом постійно. Тож і досягне він успіху — в копійчій праці за чіткими пам'ятками ювілейного комсомольського року.

В. ГУЗЕНКО,
голова Світловодської районної ради товариства «Колос».

На фото: голова колгоспу імені Леніна В. І. ЗЕМЛЯНИН вручає приз Г. ШУЛІЦІ за перемогу у змаганнях з багатоборства ГПО.

Фото Л. ТАРАСЕНКА.

Наші гості—
болгарські спортсмени

Тиждень на Кіровоградщині господарюють баскетболісти фізкультурного товариства «Добруджа» з міста Толбукіна Народної Республіки Болгарії. Наші болгарські друзі, крім обласного центру, відвідали Олександрію, Світловодськ, побували у визначних і пам'ятних місцях, на підприємствах, у школах. Вони поклали візки до пам'ятників В. І. Ле-

ніну, Невідомому солдатові, а в олександрійському селіщі Дмитровому — до пам'ятника вождю болгарського народу Георгію Димитрову.

Болгарські спортсмени провели чотири товариські зустрічі з нашими земляками. Гості продемонстрували добру техніку й фізичну підготовку, злагожену гру в усіх ланках, влучні кидки в кошики. Вони виграли три матчі і один програв.

До кінця цього року нашу область іще відвідають болгарські спортивні делегації — зєгкоатлети, футболісти, гімнасти.

В. ШАБАЛИН.

ВІВТОРОК

23 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — О. Арбузов. «Старомодна комедія». 10.40 — «Губка Боб» і п'ятиріччя. Південно-Український енергетичний комплекс. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Док. телефільм «Старий і озеро». 11.40 — Шкільний екран. 7-й клас. Фіанна. 15.00 — К. т. Чемпіонат СРСР з баскетболу. Перша ланка. «СКА» (Іркутск). «Вуді-веллінг» (Кіровоград). 16.45 — Для дітей. Музичний фільм «Меленькі вірши». 17.30 — «Село: діла і про-

блеми». 18.00 — Новини. 18.15 — «Поліція пошта «Подвигу». 18.45 — Док. телефільм «Хай цвітуть ромашки». 19.40 — Товариш народний. «Мода-78». Нотатки з обласного огляду-конкурсу. (Кіровоград). 20.10 — Док. телефільм «Завжди з народом». Про поїздку товариша Леоніда Ілліча Еренберга по Сибіру і Далекому Сходу. 21.00 — «Час». 21.30 — «Обличчя друзів». 22.15 — Мисл. В. Захарова виконує хор російської пісні. ЦТ і ВР. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «У світі цікавого». 15.00 — Док. фільм соціалістичних країн. 15.55 — «Основи Радянської держави і права». 16.25 — «Рідна природа». 16.45 — «Рідна в твоєму житті». 17.30 — «Соціальний портрет колективу Бердянського дослідного нафтохімічного заводу». Передача 11. 18.00 — Фільм-концерт «Пісні сонця». 18.30 — «Нахтарський горизонт». 19.00 — «Вісті». 19.40 — «Голосує за професією». 20.45 — К. т. «На добраніч, діти».

21.00 — «Час». 21.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Торпедорозці». «Дніпро». 2-й тайм. «Зоря». «Спартак» (Москва). 2-й тайм. По закінченні — К. т. Новини.

СЕРЕДА

24 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 10.00 — «Навітра». 10.30 — «Полум'яне слово пропагандиста». (К-д на Республіканське телебачення). 11.00 — Новини. 11.15 — «Галузі досвід і проблеми». Міністерство заготівель УРСР. 15.55 — Для дітей. «Сонячне коло». 16.25 — Ліричний концерт. 16.55 — Для школярів. «Сурмач». 17.30 — «Відгукніться, сурмачі!». 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «Веселі нотки». 18.30 — «Життя на уніа». 19.00 — Футбол. «Динамо» (Москва) — «Динамо» (Батумі). У перерві — тираж «Спортлото». 21.00 — «Час». 21.30 — «Розповіді про театр». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика. 8.55 — Фільм «Курявочка». 10.15 — «Кубік юніондорозці». 15.00 — Док. фільм «Кордон і час». 15.50 — «Спортивний клас». 16.45 — «Поезія». В. Корнілов. 17.30 — «Соціальний портрет колективу Бердянського дослідного нафтохімічного заводу». Передача 3. 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.15 — «Сільськогосподарський тиждень». 18.30 — «Сьогодні». національне свято ДРБ — День болгарської освіти і культури, слов'янської писемності і друку. 18.45 — Док. телефільм «Болгарські ритми». 19.00 — Вісті. 19.30 — Всесоюзний фестиваль мистецтв «Кіпрська весна». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Один шанс і тисячі». По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР

25 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 15.00 — «До Дня визволення Афгані». Док. фільм. 15.45 —

«Книга, час, читач». 16.15 — Народні мелодії. 16.30 — «Російська мова». 17.00 — «Адреси молодих». 18.00 — «Намі гості — французи». (К-д). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Разом дружна сім'я». Мультимедійна програма. 19.10 — «Траєкторія молодості». 19.55 — Телефільм «Рідні». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — «Закриття Дня культури Народної Республіки Болгарії в СРСР». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 14.50 — «Золоті Зірки України». Кіноарис. 15.05 — «На допомогу школі». М. В. Гоголь. «Мертві душі». 15.40 — «Молоді голоси». 16.10 — «Республіканська фізико-математична школа». 16.40 — «Для вас, трудолюбиві ланки». Концерт. 17.30 — «Соціальний портрет колективу Бердянського дослідного нафтохімічного заводу». Передача 4. 18.00 — Для дітей. «В гості до звірат». 18.30 — «Естафета трудових традицій». 19.00 — Вісті. 19.30 — Концерт Софійського симфонічного оркестру. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Ю. Яковлев. «Моя дочка Юлія». Вистава. В перерві — новини.

П'ЯТНИЦЯ

26 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімнастика.

8.55 — «Відгукніться, сурмачі!». 9.25 — Телефільм «Рідні». 1 серія. 15.00 — «Твій труд — твоє щастя». Док. телефільми. 15.45 — «Шахова школа». 16.15 — «Москва і москвичі». 16.45 — «Один за всіх, усі за одного». 17.30 — «Це ви можете». 18.00 — Новини. 18.20 — Док. фільм «Приколюнчик». 19.10 — К. т. «День за днем». (К-д). 19.20 — К. т. «Палевський казани». (К-д). 19.40 — К. т. «Показує репліка». (К-д). 19.55 — Телефільм «Рідні». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Алло, таксі». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Обережно! Інфляція». Лялькова вистава. 10.50 — Науково-популярний фільм «Воронок». 11.00 — Новини. 11.15 — Для дітей. «Сонечко». 11.45 — «Інформація 1 науково-технічний прогрес». 12.15 — «Старті надії». 12.45 — «Телемала доброго настрою». 16.50 — Студія «Золотий клончик». 17.30 — «Соціальний портрет колективу Бердянського дослідного нафтохімічного заводу». Передача 5. 18.00 — «Конституція діє, живе, працює». 18.30 — Для школярів. «Сонячне коло». 19.00 — Вісті. 19.30 — Концерт, присвячений 60-річчю народження Мисл. 20.50 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм-концерт «Відгукніться, сурмачі!». Фільм-балет «Галатей». По закінченні — новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пушкарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.